

Przasnysz, dnia 10.03.2026 r.

Gpk.6220.7.2023.AJ

DECYZJA
o środowiskowych uwarunkowaniach

Na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4 oraz art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą ooś oraz art. 104 i 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691 z późn. zm.), zwanej dalej kpa, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko,

orzekam:

odmówić określenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięcia pn. „Modernizacja biogazowni rolniczej Sierakowo o mocy elektrycznej do 1 MW”, zlokalizowanej na działce nr ew. 203/248, obręb Sierakowo, gm. Przasnysz

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 18 grudnia 2023 r. firma PGB Energetyka 15 Sp. z o.o., z siedzibą w Warszawie przy ul. Gotarda 9 zwróciła się do Wójta Gminy Przasnysz o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Modernizacji biogazowni rolniczej Sierakowo o mocy elektrycznej do 1 MW”, zlokalizowanego na działce o nr ew. 203/248, obręb Sierakowo.

Na terenie planowanego przedsięwzięcia znajduje się wybudowana elektrociepłownia na biogaz (biogazownia rolnicza) o zainstalowanej mocy elektrycznej 0,999 MW. W ramach planowanego przedsięwzięcia Inwestor planuje dostosowanie procesu technologicznego biogazowni rolniczej, wpisującego się w trend gospodarki o obiegu zamkniętym poprzez m.in. zmianę przyjmowanych do biogazowni substratów, również z wykorzystaniem pasteryzacji, wskazanie rodzajów surowców oraz zmianę ilości produkowanej masy pofermentacyjnej. Dodatkowo planowane jest dobudowanie dodatkowego zbiornika lub zbiorników, służących do pasteryzacji surowców.

Produktami wejściowymi procesu będą substraty w postaci stałej oraz płynnej pochodzenia rolniczego, UPPZ (uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego), odpady z przemysłu rolno-spożywczego w ilości około 49 000 Mg/rok – substraty stanowiące m.in. kiszonki zbóż i traw, odchody zwierzęce (np. gnojowica i obornik), wytloki, wysłodki, wywary, odcieki, osady czy też pozostałości warzyw, owoców, wyrobów piekarniczych, artykułów przeterminowanych nienadających się do spożycia, tłuszczów i mieszanin olejów z separacji olej/woda zawierających wyłącznie oleje jadalne i tłuszcze.

Planowane przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – wymienione jest w § 3 ust. 2 pkt 2 w związku z § 3 ust. 1 pkt 47 i 82 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 z późn. zm.), dla którego sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko może być wymagane.

Teren, na którym zlokalizowane jest przedsięwzięcie, którego modernizacja jest planowana przeznaczony jest w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod teren produkcyjny, teren składów, magazynów, wraz z urządzeniami towarzyszącymi, niezbędnymi do jego funkcjonowania i zielenią.

Organ dokonał oceny wniosku pod względem formalnym i w dniu 03 stycznia 2024 r. wszczął postępowanie w sprawie, zawiadamiając o tym strony postępowania poprzez obwieszczenie, informując jednocześnie o uprawnieniach wszystkich stron postępowania do czynnego w nim udziału w każdym jego stadium, co wynika z art. 10 kpa.

Również w dniu 03 stycznia 2024 r. Wójt Gminy Przasnysz wezwał Inwestora do uzupełnienia karty informacyjnej przedsięwzięcia w zakresie informacji dotyczącej przewidywanych ilości i rodzajach wytwarzanych odpadów oraz ich wpływie na środowisko. Uzupełnienie karty informacyjnej przedsięwzięcia wpłynęło do tutejszego urzędu w dniu 12 stycznia 2024 r. w wersji elektronicznej i 18 stycznia 2024 r. w wersji papierowej.

Zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 1 – 4 ustawy ooś przed wydaniem decyzji organ uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska, z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych oraz zasięga opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego oraz organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy, czyli instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości. W związku z tym tutejszy organ pismem z dnia 30.01.2024 r. zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie Oddziału w Ostrołęce, Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarządu Zlewni w Dębem, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Przasnyszu oraz Starosty Przasnyskiego o opinię, czy zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby, określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

W dniu 14 lutego 2024 r. wpłynął wniosek GRAND AGRO Fundacji Ochrony Środowiska Naturalnego z dnia 31 stycznia 2024 r. o dopuszczenie na prawach strony do udziału w przedmiotowym postępowaniu. W odpowiedzi na wniosek w dniu 23 lutego 2024 r. Wójt Gminy Przasnysz wydał postanowienie o dopuszczeniu GRAND AGRO Fundacji Ochrony Środowiska Naturalnego do udziału na prawach strony w przedmiotowym postępowaniu.

W odpowiedzi na wniosek wójta w dniu 15 lutego 2024 r. wpłynęła opinia Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Przasnyszu z dnia 09 lutego 2024 r., znak ZNS.9022.2.1.2.2024, w której organ ten stwierdził, że zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia określając jednocześnie jego zasięg oraz wskazując elementy wymagające szczególnej analizy.

Również w dniu 15 lutego 2024 r. wpłynęło pismo Starosty Przasnyskiego, w którym organ ten wyraził opinię, że przeprowadzenie oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko jest niezbędne.

Następnie w dniu 26 lutego 2024 r. wpłynęła opinia Dyrektora Zarządu Zlewni w Dębem Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 26 lutego 2024 r. znak WD.ZZŚ.4901.27.2024.MR, w której organ stwierdził, że dla przedmiotowego przedsięwzięcia nie istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, po uzupełnieniach dokumentacji, w dniu 10 maja 2024 r. wydał postanowienie, znak WOOS-I.4220.189.2024.JC.4, w którym wyraził opinię, że istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania

przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Po przeanalizowaniu dostarczonych wraz z wnioskiem materiałów, uwzględniając łącznie uwarunkowania przedstawione w art. 63 ust.1 ustawy „oś” oraz opinie organów, Wójt Gminy Przasnysz uznał, że konieczne jest przeprowadzenie oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, w związku z tym w dniu 23 maja 2024 r. wydał postanowienie, którym nałożył na Inwestora obowiązek sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko oraz określił zakres raportu zgodny z art. 66 ustawy oś, jednocześnie zawiadamiając o tym strony postępowania poprzez obwieszczenie.

Następnie w dniu 03 czerwca 2024 r. Wójt Gminy wydał postanowienie o zawieszeniu postępowania prowadzonego w sprawie, do czasu przedłożenia przez Inwestora raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Raport wpłynął do tutejszego organu w dniu 10 lipca 2024 r., w związku z tym, Wójt Gminy Przasnysz w dniu 12 lipca 2024 r. podjął zawieszone postępowanie o czym poinformował strony poprzez obwieszczenie.

Następnie w dniu 07 sierpnia 2024 r. Wójt Gminy Przasnysz wystąpił do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Przasnyszu i Starosty Przasnyskiego z wnioskiem o wyrażenie opinii dotyczącej warunków realizacji przedsięwzięcia przekazując raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie o uzgodnienie warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia.

W dniu 22 sierpnia 2024 r. wpłynęła opinia sanitarna, w której Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Przasnyszu pozytywnie zaopiniował warunki realizacji planowanego przedsięwzięcia w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych oraz określił następujące środowiskowe uwarunkowania:

- w trakcie realizacji planowanej inwestycji należy uwzględnić wszystkie zalecenia dotyczące ochrony środowiska wynikające z raportu oddziaływania na środowisko;
- realizacja i eksploatacja inwestycji nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego Inwestor posiada tytuł prawny.

W dniu 23 sierpnia 2024 r. Starosta Przasnyski wezwał do uzupełnienia raportu w następującym zakresie:

- należy jednoznacznie doprecyzować ilości i rodzaje substratów przewidzianych do magazynowania i przetwarzania w biogazowni (zestawienie uwzględniające ilość (w Mg/rok) oraz rodzaj odpadów (kod i nazwa) podlegających procesowi przetwarzania w biogazowni);
- należy określić dobową zdolność przetwarzania odpadów w biogazowni (w Mg/dobę) w odniesieniu do wszystkich przetwarzanych odpadów oraz zdolność produkcyjną biogazowni (w Mg/dobę) w odniesieniu do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego wraz z ich zakwalifikowaniem w odpowiedniej kategorii oraz dalszego sposobu postępowania z nimi.

Po otrzymaniu uzupełnienia raportu od Inwestora Wójt Gminy Przasnysz w dniu 13 września 2024 r. przekazał je Staroście Przasnyskiemu.

W dniu 27 września 2024 r. Starosta Przasnyski pozytywnie zaopiniował przedsięwzięcie polegające na „Modernizacji biogazowni rolniczej Sierakowo o mocy elektrycznej do 1 MW”, określając warunki jego realizacji, m.in. warunek stosowania odpadów zgodnych z Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i rozwoju wsi z dnia 12 października 2023 r. w sprawie szczegółowej listy substratów możliwych do wykorzystania w biogazowni rolniczej, tj. odpadów o kodach: 02 01 01, 02 01 03, 02 01 06, 02 02 01, 02 02 02, 02 02 03, 02 02 82, 02 03 01, 02 03 03, 02 03 04, 02 03 80, 02 03 81, 02 03 82, 02 04 01, 02 04 80, 02 05 01, 02 05 80, 02 06 01, 02 06 80, 02 07 01, 02 07 02, 02 07 04, 02 07 80.

Z uwagi na fakt, iż Starosta Przasnyski w swej opinii nie uwzględnił wszystkich kodów

odpadów podanych w raporcie, Wójt Gminy Przasnysz pismem z dnia 18 października 2024 r. zwrócił się do Starosty Przasnyskiego o zajęcie stanowiska w tej kwestii i ewentualne uzupełnienie wydanej opinii.

Następnie Starosta Przasnyski pismem z dnia 23 października 2024 r. wyjaśnił, że wydał pozytywną opinię dla planowanego przedsięwzięcia pod warunkiem stosowania odpadów zgodnych z Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i rozwoju wsi z dnia 12 października 2023 r. w sprawie szczegółowej listy substratów możliwych do wykorzystania w biogazowni rolniczej, natomiast negatywnie zaopiniował stosowanie pozostałych odpadów o kodach wyszczególnionych w uzupełnionym raporcie o oddziaływaniu na środowisko.

W dniu 22 października 2024 r. wpłynęło pismo zatytułowane „sprzeciw społeczny dotyczący planów modernizacji i rozbudowy biogazowni”, podpisane przez 149 mieszkańców Gminy Przasnysz. W piśmie tym mieszkańcy podkreślili, że czują się oszukani, ponieważ na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zapewniano ich, że powstająca biogazownia będzie miała charakter stricte rolniczy, a substraty używane do produkcji gazu będą składały się głównie z kiszonki kukurydzianej, gnojowicy oraz odpadów owocowo-warzywnych pochodzących z okolicznych gospodarstw rolnych. Podkreślili również, że zmiana w/w założeń na przetwarzanie odpadów zwierzęcych nie tylko narusza te obietnice, ale też zwiększa uciążliwości, które już teraz są dla nich trudne do zniesienia.

W dniu 14 stycznia 2025 r. Inwestor za pośrednictwem Wójta Gminy Przasnysz zwrócił się do Starosty Przasnyskiego o ponowne zaopiniowanie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Wójt Gminy Przasnysz przekazując wniosek Inwestora jednocześnie zapytał Starostę Przasnyskiego czy w związku z wnioskiem Inwestora wydana w dniu 27 września 2024 r. opinia ulegnie zmianie.

Pismem z dnia 24 stycznia 2025 r. Starosta Przasnyski poinformował Wójta Gminy Przasnysz, że nie widzi konieczności zmiany wydanej opinii.

W dniu 23 stycznia 2025 r. wpłynęło postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, którym to organ ten uzgodnił realizację przedsięwzięcia i określił jej warunki na etapie realizacji i eksploatacji.

Po uzyskaniu wszystkich wymaganych opinii i uzgodnień Wójt Gminy Przasnysz zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy ooś, w dniu 29 stycznia 2025 r. wydał obwieszczenie informujące o udziale społeczeństwa w prowadzonym postępowaniu, zawiadamiając wszystkich zainteresowanych o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy, składania uwag i wniosków w terminie do 27 lutego 2025 r. W wyniku przeprowadzenia udziału społeczeństwa wpłynęły uwagi i protesty mieszkańców. Sołtys sołectwa Karwacz wyraził obawę o dalszy rozwój swojej miejscowości. Podkreślił, że w ostatnich latach wieś Karwacz rozwinęła się, powstało wiele nowych domów, nastąpił wzrost zainteresowania zakupem działek budowlanych, a gmina Przasnysz zrealizowała wiele inwestycji m.in. budowę kanalizacji, przebudowę dróg, zaplanowała rozbudowę sieci wodociągowej. Obawia się, że po modernizacji biogazowni Przasnyska Strefa Gospodarcza, która stale się rozwija, przestanie być atrakcyjna dla potencjalnych inwestorów. W piśmie zatytułowanym „Uwagi i wnioski zgłaszane w postępowaniu administracyjnym w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia – „Modernizacja biogazowni rolniczej Sierakowo o mocy elektrycznej do 1 MW”, podpisanym przez 21 mieszkańców wyrażono obawę, że planowane znaczne zwiększenie ilości przetwarzanych w biogazowni odpadów automatycznie przełoży się na zwiększenie bardzo poważnych już obecnie uciążliwości zapachowych dla społeczności zamieszkującej w pobliżu. W piśmie tym mieszkańcy podkreślają, że bardzo ważnym aspektem, który został całkowicie zignorowany i pominięty w procesie planowania rozbudowy obiektu biogazowni jest występowanie w bliskiej odległości zalewu w Karwaczu. Teren ten, będący pierwotnie wyłącznie zbiornikiem retencyjnym, w zamyśle władz gminy jak i okolicznych mieszkańców, spełniać ma również

w niedalekiej przyszłości rolę obiektu rekreacyjnego. Ponadto nad zalewem w Karwaczu położonych jest około 80 działek rekreacyjnych, których właściciele nabywając je nie mieli świadomości niekorzystnych zmian środowiskowych w bezpośrednim otoczeniu, jakie zaistnieją po wdrożeniu rozbudowy biogazowni.

Po przeanalizowaniu całego materiału dowodowego w sprawie, a także pism mieszkańców, Wójt Gminy Przasnysz podjął decyzję o przeprowadzeniu rozprawy administracyjnej, o czym w dniu 06 marca 2025 r. poinformował Inwestora, strony postępowania oraz wszystkich zainteresowanych.

W dniu 07 marca 2025 r. Wójt Gminy Przasnysz przesłał informacyjnie uwagi i protesty mieszkańców, które wpłynęły w toku prowadzonego postępowania Państwowemu Powiatowemu Inspektorowi Sanitarnemu w Przasnyszu. Jednak do czasu zakończenia przedmiotowego postępowania i wydania decyzji w sprawie Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Przasnyszu nie ustosunkował się w żaden sposób do uwag i protestów mieszkańców.

W dniu 28 marca 2025 r. w świetlicy wiejskiej w Karwaczu odbyła się rozprawa administracyjna z udziałem zainteresowanych mieszkańców, przedstawicieli urzędu gminy Przasnysz oraz przedstawicieli Inwestora. Protokół z rozprawy oraz lista obecności w aktach sprawy.

W dniu 16 maja 2025 r. Wójt Gminy Przasnysz obwieszczeniem poinformował strony postępowania o zakończeniu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie oraz o możliwości w terminie 7 dni zapoznania się stron z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Z zebranymi dowodami i materiałami w przedmiotowej sprawie, w wyznaczonym terminie, nie zapoznała się żadna ze stron, a także nie wypowiedziała się, co do zgromadzonego materiału dowodowego.

W dniu 16 czerwca 2025 r. Wójt Gminy Przasnysz wydał decyzję o odmowie określenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia.

W dniu 30 czerwca 2025 r. wpłynęło odwołanie z dnia 27 czerwca 2025 r. PGB Energetyka 15 Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Gotarda 9, 02 – 683 Warszawa, reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Mateusza Myszczyńskiego, od decyzji Wójta Gminy Przasnysz znak Gpk.6220.7.2023.AJ z dnia 16 czerwca 2025 r.

W dniu 03 lipca 2025 r. Wójt Gminy Przasnysz poprzez obwieszczenie poinformował strony postępowania o wniesionym odwołaniu oraz przekazał je wraz z aktami sprawy Samorządowemu Kolegium Odwoławczemu w Ostrołęce celem rozpatrzenia.

W dniu 05 sierpnia 2025 r. do tutejszego urzędu wpłynęła decyzja znak SKO/4113/86/2025 z dnia 28 lipca 2025 r. Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ostrołęce uchylająca w całości zaskarżoną decyzję Wójta Gminy Przasnysz i przekazująca sprawę do ponownego rozpatrzenia. Z decyzji organu II instancji wynika, że uchylenie decyzji Wójta Gminy nastąpiło z powodu braku podstaw prawnych do wydania decyzji odmownej, wskazując, że sprzeciw mieszkańców gminy nie może stanowić podstawy wydania negatywnej decyzji w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji planowanego przedsięwzięcia. Organ II instancji wskazał, że przy ponownym rozpatrzeniu sprawy należy przyjąć, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter związany, co oznacza, że odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań może nastąpić jedynie w przypadkach określonych w ustawie, a więc w przypadkach, o których mowa w art. 80 ust. 2 i art. 81 ustawy o.o.s, bądź też w sytuacji, gdy przepisy szczególne zakazują lokalizacji lub nie dopuszczają realizacji danego przedsięwzięcia na określonym obszarze. Ponadto należy przeanalizować cały materiał dowodowy zgromadzony w sprawie i uwzględnić przy rozpatrywaniu sprawy wszystkie przeprowadzone dowody, dbając o to, by dokonane ustalenia faktyczne wynikały z przeprowadzonych w postępowaniu środków dowodowych.

W związku z powyższym Wójt Gminy Przasnysz obwieszczeniem z dnia 08 sierpnia 2025 r. poinformował strony postępowania o decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ostrołęce oraz o przystąpieniu do ponownego rozpatrzenia sprawy.

W dniu 10 września 2025 r. Sołtys sołectwa Karwacz zwrócił się z wnioskiem do Wójta Gminy Przasnysz o udostępnienie kopii decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego.

W dniu 15 września 2025 r. do Wójta Gminy Przasnysz wpłynęło pismo będące stanowiskiem społeczności lokalnej w związku z treścią wydanej w postępowaniu odwoławczym decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego. W piśmie tym mieszkańcy po raz kolejny podnieśli swoje zastrzeżenia w zakresie prawidłowości wykonania opracowania raportu o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz swoje obawy dotyczące uciążliwości planowanej inwestycji.

W dniu 19 września 2025 r. Wójt Gminy Przasnysz poprzez obwieszczenie poinformował strony postępowania o zakończeniu przedmiotowego postępowania oraz o możliwości w terminie 7 dni zapoznania się z zebrany materiał dowodowy i wypowiedzenia w sprawie. Obwieszczenie to w dniu 19 września 2025 r. zostało również przesłane Inwestorowi. W wyznaczonym terminie żadna ze stron nie zapoznała się z materiałem dowodowym w sprawie, ani nie wniosła żadnych uwag.

W dniu 14 października 2025 r. Wójt Gminy Przasnysz ponownie wydał decyzję o odmowie określenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia.

Również w dniu 14 października 2025 r. do tutejszego urzędu gminy wpłynął wniosek GRAND AGRO Fundacji Ochrony Środowiska Naturalnego z dnia 11 października 2025 r. o dopuszczenie na prawach strony do udziału w przedmiotowym postępowaniu. Odpowiadając na wniosek Wójt Gminy Przasnysz poinformował GRAND AGRO Fundację Ochrony Środowiska Naturalnego, że na podstawie postanowienia znak Gpk.6220.7.2023.AJ z dnia 23 lutego 2024 r., wydanego na wniosek fundacji z dnia 14 lutego 2024 r. uczestniczą w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony.

W dniu 31 października 2025 r. wpłynęło odwołanie z dnia 30 października 2025 r. PGB Energetyka 15 Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Gotarda 9, 02 – 683 Warszawa, reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Mateusza Myszczyńskiego, od decyzji Wójta Gminy Przasnysz znak Gpk.6220.7.2023.AJ z dnia 14 października 2025 r.

Następnie w dniu 05 listopada 2025 r. Wójt Gminy Przasnysz poprzez obwieszczenie poinformował strony postępowania o wniesionym odwołaniu oraz przekazał je wraz z aktami sprawy Samorządowemu Kolegium Odwoławczemu w Ostrołęce celem rozpatrzenia.

W dniu 15 grudnia 2025 r. do tutejszego urzędu wpłynęła decyzja znak SKO/4113/138/2025 z dnia 15 grudnia 2025 r. Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ostrołęce uchylająca w całości zaskarżoną decyzję Wójta Gminy Przasnysz i przekazująca sprawę do ponownego rozpatrzenia.

Z uzasadnienia orzeczenia Samorządowego Kolegium Odwoławczego wynika, że uchylenie decyzji Wójta Gminy nastąpiło z powodu braku podstaw prawnych do wydania decyzji odmownej, gdyż sprzeciw mieszkańców gminy nie może stanowić podstawy wydania negatywnej decyzji w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji planowanego przedsięwzięcia.

Organ II instancji wskazał również, że przy ponownym rozpatrzeniu sprawy należy przyjąć, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter związany, co oznacza, że odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań może nastąpić jedynie w przypadkach określonych w ustawie, a więc w przypadkach, o których mowa w art. 80 ust. 2 i art. 81 ustawy ooś, bądź też w sytuacji, gdy przepisy szczególne zakazują lokalizacji lub nie dopuszczają realizacji danego przedsięwzięcia na określonym obszarze. Ponadto należy przeanalizować cały materiał dowodowy zgromadzony w sprawie i uwzględnić przy rozpatrywaniu sprawy wszystkie przeprowadzone dowody, dbając o to, by dokonane ustalenia

faktyczne wynikały z przeprowadzonych w postępowaniu środków dowodowych.

W związku z powyższym Wójt Gminy Przasnysz obwieszczeniem z dnia 16 grudnia 2025 r. poinformował strony postępowania o decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ostrołęce oraz o przystąpieniu do rozpatrzenia wniosku w wykonaniu orzeczenia organu II instancji.

W dniu 10 lutego 2026 r. Wójt Gminy Przasnysz poprzez obwieszczenie poinformował strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie oraz o możliwości w terminie 7 dni zapoznania się z zebrany materiał dowodowy i wypowiedzenia w sprawie. Jednocześnie wyznaczył nowy termin na załatwienie sprawy do 10 marca 2026 r. Obwieszczenie to w dniu 10 lutego 2026 r. zostało również przesłane Inwestorowi. W wyznaczonym terminie żadna ze stron postępowania nie zapoznała się z materiałem dowodowym w sprawie, ani nie wniosła żadnych uwag.

W toku postępowania przeprowadzono analizę raportu o oddziaływaniu na środowisko, zasięgnięto wymaganych opinii oraz zapewniono udział społeczeństwa. Z dokumentacji sprawy wynika, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na środowisko, w szczególności w zakresie:

- emisji odorów do powietrza,
- zwiększonego natężenia ruchu transportowego na drogach lokalnych,
- ryzyka występowania uciążliwości dla mieszkańców pobliskich nieruchomości,

co zostało podniesione w protestach i pismach mieszkańców, które zawierają zastrzeżenia dotyczące lokalizacji przedsięwzięcia w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej oraz niewystarczających środków ograniczających wpływ emisji zapachowych i hałasu. Zastrzeżenia te, mimo proponowanych środków minimalizujących, nie zostały w ocenie organu prowadzącego postępowanie w pełni rozwiązane. Ze względu na brak jednoznacznych i skutecznych rozwiązań ograniczających potencjalne oddziaływanie inwestycji, a także mając na uwadze zasadę przezorności oraz konieczność zachowania wysokiego poziomu ochrony środowiska i zdrowia ludzi, organ uznał, że realizacja przedsięwzięcia w zaproponowanej formie jest niedopuszczalna z punktu widzenia środowiskowego.

W ramach oceny oddziaływania na środowisko wnioskodawca przedstawił raport obejmujący m.in. planowane rodzaje odpadów, które miałyby być przetwarzane w biogazowni. Wśród proponowanych do wykorzystania kodów odpadów znalazły się również odpady inne niż rolnicze, w tym odpady z grup: 02, które mogą powodować wzrost uciążliwości zapachowej oraz zwiększają ryzyko oddziaływania na okoliczne tereny zabudowy mieszkaniowej.

Pomimo przedstawienia przez inwestora środków technicznych mających ograniczyć te oddziaływania, organ prowadzący postępowanie uznał, że ryzyko środowiskowe wynikające z przyjęcia tak szerokiego katalogu odpadów nie zostało wystarczająco ograniczone. Brak jest także jednoznacznej analizy skuteczności zaproponowanych rozwiązań minimalizujących wpływ na środowisko oraz zdrowie i jakość życia mieszkańców.

W związku z powyższym, w oparciu o zasadę przezorności i prewencji, a także mając na względzie częściowo negatywne stanowisko organu opiniującego, organ uznał, że planowane przedsięwzięcie nie spełnia wymogów zapewniających ochronę środowiska w stopniu wymaganym przepisami prawa.

W toku przeprowadzonego postępowania z udziałem społeczeństwa, organ otrzymał liczne uwagi, wnioski i protesty okolicznych mieszkańców, wyrażające sprzeciw wobec planowanej modernizacji biogazowni. Zawierały one następujące zastrzeżenia:

- utrzymująca się, znaczna uciążliwość odorowa, pochodząca – zdaniem mieszkańców z obecnie działającej instalacji,
- brak skutecznej reakcji inwestora na dotychczasowe skargi i wnioski o ograniczenie emisji zapachów,

- obawy związane ze zwiększeniem uciążliwości w przypadku rozszerzenia katalogu przetwarzanych odpadów o frakcje szczególnie problematyczne (tkanki zwierzęce, odpady poubojowe),
- pogorszenie jakości życia, spadek wartości nieruchomości oraz ryzyko zdrowotne wynikające z planowanej intensyfikacji działalności.

Organ uznał, że protesty społeczne mają charakter uzasadniony, a przedstawiona przez inwestora dokumentacja nie zawiera wiarygodnych danych wskazujących, że planowana modernizacja doprowadzi do ograniczenia – a nie zwiększenia – uciążliwości odorowej. Przeciwnie, rozszerzenie listy odpadów o odpady poubojowe i wysokiego ryzyka biologicznego może pogłębić problemy już występujące.

Podkreślić należy, że brak rozporządzenia określającego wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu i metody oceny zapachowej jakości powietrza, do którego wydania delegacja znajduje się w art. 222 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska „nie zwalnia organów administracji od podejmowania działań w ramach dostępnych im środków prawnych, by te niepożądane skutki ograniczać lub przynajmniej wywierać presję na emitentów substancji odorowych, by przy pomocy dostępnych środków technicznych niepożądane skutki prowadzonej przez nich działalności zredukować” (por. wyrok WSA w Lublinie z dnia 21 lutego 2023 r. sygn. akt II SA/Lu 748/22). Wobec braku określonych prawnie wartości odniesienia dotyczących zapachów, za niedopuszczalne należałoby uznawać uciążliwości zapachowe o takim nasileniu, które z wysokim prawdopodobieństwem, wynikającym z podobieństwa wyników pomiarów, odczuwalności i powtarzalności, negatywnie wpływają na zdrowie ludzi, ich jakość życia i środowisko. Orzecznictwo zwraca także uwagę, że pomimo niedociągnięć ustawowych, „(...) emisje uciążliwych zapachów nie są prawnie obojętne.” Zdaniem sądów administracyjnych organy administracji zobowiązane są do podejmowania działań w ramach dostępnych im środków prawnych, by te niepożądane skutki ograniczać lub przynajmniej wywierać presję na emitentów substancji odorowych, by przy pomocy dostępnych środków technicznych niepożądane skutki prowadzonej przez nich działalności zredukować (por. wyrok WSA w Lublinie z 21 lutego 2023 r., II SA/Lu 748/22).

Emisja substancji wydzielających niepożądane zapachy może w pewnych sytuacjach prowadzić do naruszenia prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego oraz mieszkania, czyli wartości chronionych m.in. na gruncie art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 z późn. zm.). W szczególności w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka przyjmuje się, że wspomniany przepis Konwencji obejmuje poszanowanie jakości życia prywatnego oraz możliwość korzystania w spokoju z walorów własnego domu. Prawa te mogą być naruszone również w sposób niematerialny, np. na skutek hałasu, emisji szkodliwych substancji, nieprzyjemnych zapachów oraz innych ingerencji (zob. wyrok NSA z 11 października 2022 r., II OSK 1434/21 i podane tam orzecznictwo).

W tym kontekście rozważania zachowanie standardów ochrony środowiska powinny uwzględniać standard międzynarodowy, w tym unijny.

Uciążliwości odorowe – zwłaszcza jeżeli wiążą się z emisją silnych związków chemicznych – mogą negatywnie oddziaływać na zdrowie ludzkie. Według art. 68 ust. 4 Konstytucji obowiązkiem państwa jest zapobieganie negatywnym dla zdrowia skutkom degradacji środowiska. Wskazuje to na konieczność badania w postępowaniach administracyjnych czy przedsięwzięcie nie jest niebezpieczne dla zdrowia i życia ludzi. W ramach realizacji tego obowiązku istnieje zatem konieczność zapobiegania zagrożeniu dla zdrowia publicznego, jakim jest długotrwała ekspozycja na uciążliwości odorowe.

W uzasadnieniu orzeczenia Samorządowe Kolegium Odwoławcze znak SKO/4113/138/2025 z dnia 15 grudnia 2025 r. zarzuca organowi I instancji, że po raz kolejny w swojej decyzji skupia się na uciążliwości odorowej planowanego przedsięwzięcia, pomimo

braku ustawowych norm odorowych. Według organu II instancji uciążliwość odorowa jest hipotetycznym zdarzeniem, którego wystąpienie nie jest pewne, ani nawet w jakimś większym stopniu prawdopodobne.

Natomiast to właśnie uciążliwości odorowe są jednym z głównych argumentów podnoszonych w protestach przez okolicznych mieszkańców.

Zawarty zaś w art. 21 ust. 1 i art. 64 ust. 2 Konstytucji nakaz ochrony własności oraz innych praw majątkowych nakłada na ustawodawcę obowiązek stanowienia przepisów i procedur udzielających ochrony prawnej prawom majątkowym. Chodzi o to, by organ państwa doprowadził do powstrzymywania działań, które zakłócają ponad przeciętną miarę korzystanie z sąsiednich nieruchomości.

Art. 8 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności stanowi, że każdy ma prawo do poszanowania swojego życia prywatnego i rodzinnego, swojego mieszkania i swojej korespondencji. Ingerencja władz w korzystanie z tego prawa jest niedopuszczalna, z wyjątkiem przypadków przewidzianych przez ustawę i koniecznych w demokratycznym społeczeństwie z uwagi na bezpieczeństwo państwowe, bezpieczeństwo publiczne lub dobrobyt gospodarczy kraju, ochronę porządku i zapobieganie przestępstwom, ochronę zdrowia i moralności lub ochronę praw i wolności innych osób.

Orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka potwierdza taką wykładnię art. 8 Konwencji, zgodnie z którą jego naruszenie może być związane z uciążliwościami zapachowymi. Jednostka ma prawo do poszanowania jej domu, postrzeganego nie tylko jako prawo do fizycznego obszaru, ale również jako prawo do korzystania z tej przestrzeni w spokoju. Naruszenie prawa do poszanowania domu nie dotyczy jedynie materialnych czy cielesnych naruszeń, takich jak wtargnięcie do domu nieuprawnionej osoby. Odnosi się również do naruszeń niematerialnych i bezcielesnych – takich jak hałas, emisja szkodliwych substancji, czy nieprzyjemnych zapachów.

Organ, pomimo braku ustawowych norm odorowych, nie może zlekceważyć głosu mieszkańców, którzy na co dzień odczuwają dyskomfort związany z uciążliwościami zapachowymi i ich obaw, że ten dyskomfort w wyniku realizacji przedsięwzięcia będzie jeszcze większy. Brak ustawy odorowej i mechanizmów, które mogłyby stosować organ do „pomiaru” uciążliwości, nie może działać negatywnie przeciwko mieszkańcom i całej gminie. Uciążliwości odorowe nie tylko wpływają bowiem negatywnie na codzienny komfort życia mieszkańców, ale i w sposób zdecydowany mogą ograniczać potencjał inwestycyjny oraz rozwojowy gminy.

Podstawowym aktem prawnym, który w Polsce reguluje zagadnienia oddziaływania na środowisko, jest ustawa Prawo ochrony środowiska. Po pierwsze przeciwdziałanie zanieczyszczeniom ma polegać na zapobieganiu lub ograniczaniu wprowadzania do środowiska substancji lub energii (art. 137). Przepis ten jest rozwinięciem zasady przezorności wynikającej z art. 6 ustawy, ponieważ obliuguje zarówno podmioty korzystające ze środowiska, jak i organy administracji, które prowadzą działania reglamentujące, do uwzględnienia w tym procesie obowiązku podejmowania działań prewencyjnych w zakresie zarządzania środowiskiem. Odnosząc się do art. 137 Prawa ochrony środowiska, to przepis mający charakter ogólnych wytycznych w stosunku do uregulowań zawartych w całym tytule III i tym samym powinien być brany pod uwagę przy wszelkich działaniach związanych z kształtowaniem lub oceną emisji, z punktu widzenia zgodności jej zakresu z wymaganiami ochrony środowiska. Pojęcie „przeciwdziałanie zanieczyszczeniom” wyjaśnić można jako zapobieganie i ograniczanie wprowadzania do środowiska substancji i energii. Przez zanieczyszczenie środowiska należy rozumieć „emisję, która jest szkodliwa dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska, powoduje szkody w dobrach materialnych, pogarsza walory estetyczne środowiska lub przeszkadza albo nawet uniemożliwia korzystanie ze środowiska w inny

sposób”. Uciążliwość zapachowa jest właśnie czynnikiem, który może przeszkodzić lub nawet uniemożliwić korzystanie z pewnych terenów (terenów zabudowy mieszkaniowej).

Organ uznał, że istnieją poważne i uzasadnione wątpliwości co do możliwości zrealizowania przedsięwzięcia bez znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko i zdrowie ludzi, co skutkuje odmową wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Z przedłożonej dokumentacji wynika, że oddziaływanie funkcjonującej biogazowni po modernizacji ulegnie znacznemu zwiększeniu. Ruch pojazdów dostarczających substraty zwiększy się dwukrotnie z 12 do 24 pojazdów w ciągu doby. Analiza materiałów dostarczonych przez Inwestora pozwoliła na identyfikację następujących zasadniczych źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza związanych z analizowanym przedsięwzięciem oraz istniejącą częścią biogazowni. Będą to:

- silos magazynowy kiszonki – emisja amoniaku (NH_3) i siarkowodoru (H_2S); emisja zachodzi podczas pobierania kiszonki; ma to miejsce około 4 razy dziennie, tj. 4 godziny dziennie; czas pracy tego źródła kształtuje się na poziomie 1460 h/rok,
- płyta obornikowa – emisja amoniaku (NH_3) i siarkowodoru (H_2S); emisja zachodzi podczas pobierania obornika; ma to miejsce około 2 razy dziennie, tj. 2 godziny dziennie; czas pracy tego źródła kształtuje się na poziomie 730 h/rok,
- silos magazynowy pozostałych substratów stałych – emisja amoniaku (NH_3) i siarkowodoru (H_2S); emisja zachodzi podczas pobierania substratów; ma to miejsce około 6 razy dziennie, tj. 6 godzin dziennie; czas pracy tego źródła kształtuje się na poziomie 2190 h/rok,
- zbiornik magazynowy na surowce płynne z dozownikiem substancji stałych – emisja amoniaku (NH_3) i siarkowodoru (H_2S); emisja zachodzi podczas dozowania substratów; ma to miejsce około 4 razy dziennie, tj. 4 godziny dziennie; czas pracy tego źródła kształtuje się na poziomie 1460 h/rok,
- moduł kogeneracyjny – emisja produktów spalania biogazu wytwarzanego w biogazowni, zawierających w swoim składzie pył zawieszony (PM_{10} , $\text{PM}_{2,5}$), tlenek węgla (CO), dwutlenek azotu (NO_2) i dwutlenek siarki (SO_2); praca modułu zachodzi w sposób ciągły, przez 24 godziny na dobę; zatem roczny czas emisji zanieczyszczeń z modułu kogeneracyjnego kształtuje się na poziomie maksymalnie 8760 h/rok,
- pochodnia gazowa – emisja ze spalania biogazu wytwarzanego w biogazowni, zawierającego w swoim składzie pył zawieszony (PM_{10} , $\text{PM}_{2,5}$), tlenek węgla (CO), dwutlenek azotu (NO_2) i dwutlenek siarki (SO_2); praca pochodni gazowej będzie zachodziła w sytuacjach awaryjnych, kiedy nie będzie możliwe spalanie gazu w modułach kogeneracyjnych; w celu przeanalizowania możliwie niekorzystnego wariantu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko założono, że taka sytuacja będzie miała miejsce maksymalnie przez 460 godzin w roku,
- ruch pojazdów ciężarowych i osobowych oraz ładowarki zachodzący w obrębie terenu przedsięwzięcia – źródłem unosu i emisji zanieczyszczeń będą silniki pojazdów, w których będzie dochodziło do spalania paliw; produkty spalania oleju napędowego zawierają w swoim składzie pył zawieszony (PM_{10} , $\text{PM}_{2,5}$), tlenek węgla (CO), benzen (C_6H_6), węglowodory alifatyczne, węglowodory aromatyczne, dwutlenek azotu (NO_2) i dwutlenek siarki (SO_2); czas pracy tego źródła będzie się ograniczał do 16 godzin pory dziennej; zatem roczny czas emisji z ruchu pojazdów ciężarowych i osobowych będzie zachodził przez około 5840 h/rok.

Łącznie daje to 20 900 h/rok różnych emisji, w tym 5840 h/rok emisji siarkowodoru i amoniaku, 9220 h/rok pyłu zawieszonego PM_{10} i $\text{PM}_{2,5}$ tlenku węgla, dwutlenku azotu i dwutlenku siarki oraz 5840 h/rok emisji zanieczyszczeń wynikających z ruchu pojazdów.

W dokumentacji inwestor wskazał, że w ramach modernizacji biogazowni planowana jest dobudowa instalacji pasteryzacji substratów, mająca na celu ograniczenie ryzyk sanitarnych i zapewnienie zgodności z przepisami dotyczącymi postępowania z UPPZ.

Zastosowanie procesu pasteryzacji – choć pożądane z punktu widzenia bioasekuracji – nie rozwiązuje istotnych problemów zidentyfikowanych w postępowaniu, w tym:

- nie eliminuje uciążliwości odorowej na etapie przyjmowania, magazynowania i wstępnej obróbki odpadów,
- nie zmienia faktu, że niektóre z planowanych do przetwarzania odpadów, m.in. odpady poubojowe i tkanki zwierzęce, zostały negatywnie ocenione przez starostę jako niedopuszczalne do przetwarzania w tej lokalizacji,
- nie adresuje obaw społecznych związanych z samą obecnością tego rodzaju odpadów w instalacji zlokalizowanej w bliskim sąsiedztwie zabudowy mieszkalnej.

Co więcej, planowana pasteryzacja potwierdza, że substraty należą do grupy odpadów wysokiego ryzyka sanitarnego, co tym bardziej nakłada obowiązek zachowania szczególnej ostrożności przy ich dopuszczaniu do przetwarzania.

Starosta Przasnyski kilkakrotnie, bo w swojej opinii z dnia 26 września 2024 r., piśmie z dnia 17 października 2024 r. oraz piśmie z dnia 23 października 2024 r. jednoznacznie wskazał, że wydał pozytywną opinię dla przedmiotowego przedsięwzięcia pod warunkiem stosowania odpadów zgodnych z Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i rozwoju wsi z dnia 12 października 2023 r. w sprawie szczegółowej listy substratów możliwych do wykorzystania w biogazowni rolniczej, tj. odpadów o kodach: 02 01 01 – Osady z mycia i czyszczenia, 02 01 03 – Odpadowa masa roślinna, 02 01 06 – Odchody zwierzęce, 02 02 01 – Odpady z mycia i przygotowywania surowców, 02 02 02 – Odpadowa tkanka zwierzęca (pochodząca z przygotowania i przetwórstwa produktów spożywczych pochodzenia zwierzęcego), 02 02 03 – Surowce i produkty nienadające się do spożycia i przetwórstwa, 02 02 82 – Odpady z produkcji mączki rybnej inne niż wymienione w 02 02 80, 02 03 01 – Szlamy z mycia, oczyszczania, obierania, odwirowywania i oddzielania surowców, 02 03 03 – Odpady poekstrakcyjne, 02 03 04 – Surowce i produkty nienadające się do spożycia i przetwórstwa, 02 03 80 – Wytłoki, osady i inne odpady z przetwórstwa produktów roślinnych (z wyłączeniem 02 03 81), 02 03 81 – Odpady z produkcji pasz roślinnych, 02 03 82 – Odpady tytoniowe, 02 04 01 – Osady z oczyszczania i mycia buraków, 02 04 80 – Wysłodki, 02 05 01 – Surowce i produkty nieprzydatne do spożycia oraz przetwarzania, 02 05 80 – Odpadowa serwatka, 02 06 01 – Surowce i produkty nieprzydatne do spożycia i przetwórstwa, 02 06 80 – Nieprzydatne do wykorzystania tłuszcze spożywcze, 02 07 01 – Odpady z mycia, oczyszczania i mechanicznego rozdrabniania surowców, 02 07 02 – Odpady z destylacji spirytualiów, 02 07 04 – Surowce i produkty nieprzydatne do spożycia i przetwórstwa, 02 07 80 – Wytłoki, osady moszczowe i pofermentacyjne, wywary.

Natomiast negatywnie zaopiniował pozostałe kody opadów wyszczególnione w uzupełnieniu do raportu o oddziaływaniu na środowisko, tj. 02 01 02 – Odpadowa tkanka zwierzęca (pochodząca z rolnictwa, ogrodnictwa, upraw hydroponicznych, leśnictwa, łowiectwa i rybołówstwa), 02 01 07 – Odpady z gospodarki leśnej, 02 01 83 – Odpady z upraw hydroponicznych, 02 01 99 – Inne niewymienione odpady, br 02 02 04 – Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków, 02 02 99 – Inne niewymienione odpady, 02 03 02 – Odpady konserwantów, br 02 03 05 – Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków, 02 03 99 – Inne niewymienione odpady, br 02 04 03 – Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków, 02 04 99 – Inne niewymienione odpady, br 02 05 02 – Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków, 02 05 99 – Inne niewymienione odpady, 02 06 02 – Odpady konserwantów, br 02 06 03 – Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków, 02 06 99 – Inne niewymienione odpady, br 02 07 05 – Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków, 02 07 99 – Inne niewymienione odpady, 16 03 06 – Organiczne odpady inne niż wymienione w 16 03 05,

16 03 80, 16 81 02 – Odpady inne niż wymienione w 16 81 01, 16 82 02 – Odpady inne niż wymienione w 16 82 01, 19 08 01 – Skratki, 19 08 09 – Tłuszcze i mieszaniny olejów z separacji olej/woda zawierające wyłącznie oleje jadalne i tłuszcze, 19 08 12 – Szlamy z biologicznego oczyszczania ścieków przemysłowych inne niż wymienione w 19 08 11, 19 08 99 – Inne niewymienione odpady.

Po ponownym rozpatrzeniu całego materiału dowodowego oraz w świetle braku przekonujących dowodów na skuteczność planowanych środków technicznych oraz przy negatywnej w części opinii starosty i silnym sprzeciwie społecznym, organ uważa nadal, że planowane przedsięwzięcie nie może zostać uznane za dopuszczalne środowiskowo i nie może dopuścić do zwiększenia i tak znacznego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na życie i zdrowie okolicznych mieszkańców.

Brak w Polsce ustawy tzw. „odorowej”, nie może ograniczać praw mieszkańców sąsiadujących z planowanym przedsięwzięciem, w zakresie ochrony przed uciążliwościami zapachowymi. Odległość najbliższych zabudowań do planowanego przedsięwzięcia wynosi ok. 450 m. W 2020 r. Ministerstwo Klimatu i Środowiska opublikowało kolejny dokument, który określa bezpieczne odległości od zabudowań dla przedsięwzięć, których funkcjonowanie wiąże się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej. Dla przedsięwzięć chowu i hodowli zwierząt odległość bezpieczną ustalono na 500 m, dla przedsięwzięć sektora komunalnego (składowiska odpadów, kompostownie, oczyszczalnie ścieków czy instalacje mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów) – 1500 m, natomiast bezpieczna odległość dla innych obiektów ma zostać wyznaczona na podstawie wyników pomiarów i/lub modelowania matematycznego. Dokumenty te nie mają jednak mocy prawnej i obecnie są tylko swego rodzaju zaleceniami. Organ uważa, że te zalecenia powinny być brane pod uwagę przy ocenie potencjalnej uciążliwości przedsięwzięcia.

Odnosząc się do argumentacji SKO, że „Spółka chcąc zapewnić właściwą komunikację z mieszkańcami utworzyła specjalny adres e-mail, na który mieszkańcy mogli kierować swoje pytania i opinie”, organ wskazuje, że z informacji przekazywanych przez mieszkańców wynika, że ilekroć ktokolwiek z mieszkańców pisał na ten adres, nie było żadnej reakcji Spółki PGB Energetyka 15 (notatka służbowa z dnia 20 stycznia 2026 r.).

Mając powyższe na względzie należało orzec jak w sentencji decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronom przysługuje prawo do wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ostrołęce, za pośrednictwem Wójta Gminy Przasnysz w terminie 14 dni od daty jej doręczenia (art. 127 § 1 i 2 kpa oraz art. 129 § 1 i 2 kpa).

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzja nie ulega wykonaniu, a wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje jej wykonanie (art. 130 § 2 kpa).

Jednocześnie na podstawie art. 127a kpa informuję, że w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Otrzymują:

1. PGB Energetyka 15 Sp. z o.o.,
2. Pozostałe strony postępowania poprzez obwieszczenie,
3. a/a.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie
ul. Sienkiewicza 3, 00 – 015 Warszawa
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Przasnyszu
ul. Gołymińska 13, 06 – 300 Przasnysz
3. Dyrektor Zarządu Zlewni w Dębem
Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie
Dębe, 05 – 140 Serock
4. Starosta Przasnyski
ul. Św. Stanisława Kostki 5, 06 – 300 Przasnysz

Na podstawie art. 1 ust. 1 lit. c ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023 r., poz. 2111 z późn. zm.) oraz pkt 45 części I załącznika do w/w ustawy, za wydanie decyzji pobrano opłatę skarbową w wysokości 205 zł (słownie: dwieście pięć złotych) w dniu 30.08.2023 r.